

Округли сто ПАРЛАМЕНТАРИЗАМ У ЦРНОЈ ГОРИ -
ИСТОРИЈСКИ КОРИЈЕНИ И РАЗВОЈ, Подгорица,
16 - 17. октобра 1998.

У организацији Редакције Округлог стола Историјског института Црне Горе, у Подгорици је 16. и 17. октобра 1998. године одржан научни састанак на тему: "Парламентаризам у Црној Гори, историјски коријени и развој". Ријеч је о четвртом Округлом столу Историјског института, који у новој концепцији има форму научног скупа, са кога се поднијети реферати објављују у посебном зборнику радова.

Повод за одржавање овог Округлог стола била је књига др Новице Ракочевића, "Црногорска народна скупштина 1906-1914". Одабиром наведене књиге као теме за разговор организатори су жељели да одају признање научном дјелу др Новице Ракочевића и његовим напорима да допринесе објективном разумијевању историјске прошлости Црне Горе. Сем тога, иако је овај Округли сто посвећен др Новици Ракочевићу, и успомени на његов свијета лик, намјера организатора је била да позвани учесници изнесу и своје стручне оцјене и критичке судове о књизи "Црногорска народна скупштина 1906-1914", њеној научној вриједности и мјесту у односу на досадашњу литературу у овој области. Пошто значај проблематике коју аутор у њој обрађује нема само историјску димензију, већ је актуелна и за разумијевање каснијих форми представничке демократије у Црној Гори, све до најновијег времена, учесницима је пружена могућност да говоре и о историјским претпоставкама настанка парламентаризма у Црној Гори, организационом моделу скупштинског система и његовој демократској вриједности, демократичности изборног механизма, мјесту црногорског парламентарног тијела у политичком систему земље, политичким странкама у Црној Гори, начину њиховог рада, нивоу политичке зрелости и односу према парламентарним странкама у другим политичким срединама, утемељености њихових програмских докумената на принципима модерне европске политичке мисли, страним виђењима свих ових процеса у Црној Гори итд.

Сва ова питања, груписана у опште цјелине, конституисала су концептуални предложак за разговор који као главне је садржао сљедеће теме: *Дјело др Новице Ракочевића и његов дојринос изученосћи црно-*

горске историје - посебно у парламентарном периоду; Историјски коријени настанка и развоја модерног скупштинског система у Црној Гори; Стварни домети парламентарног живота у демократизацији политичких односа и изградњи правног поретка у земљи; Стране извори о политичким приликама у Црној Гори у периоду 1905-1918.

Мада су циљеви организатора били амбициозно постављени, тако да се није ни могло очекивати да они у потпуности буду остварени, ипак је одзив позваних научника и садржај поднесених реферата у највећој мјери кореспондирао са пројектованим намјерама. Тако је академик Миомир Дашић дао цјеловит приказ Животног дјела др Новице Ракочевића, др Новак Ражднатовић је подnio реферат на тему Дјело Новице Ракочевића, образац за истину о Црној Гори, док је академик Владо Стругар говорио о Завршетку владавине Књаза Николе према научној причи Новице Ракочевића.

Питањима везаним за историјско исходиште парламентарне идеје у Црној Гори били су посвећени реферати академика Милорада Екмеџића (Неославизам као идејна претпоставка установног поретка у Црној Гори), др Чедомира Лучића (О разлогима закашњења увођења парламентаризма у друштвени живот Црне Горе), проф. др Драгише Ђоковића (Неки од узрока који су ускоравали процес увођења и оснивања демократских институција /Установа и парламентаризам/ у политички живот Књажевине Црне Горе) и др Радослава Распоповића (Нормативни основи изборног механизма за Црногорску народну скупштину).

Садржају парламентарног живота у Црној Гори у периоду од 1905 до 1918, спољњим и унутрашњим аспектима који су утицали на његов квалитет, посвећени су реферати академика Мијата Шуковића (О мјер-илима садржине, домета и значаја парламентаризма у Црној Гори 1906-1914), проф др Милисава Чизмовића (Установна правила и механизми помоћу којих је Никола I оснивала апсолутну власт), др Сенке Распоповић (Закон о парохијском свештенству у Црногорској народној скупштини), Славка Бурзановића (Скупштинске расправе о раду итал-ијанских акционарских друштава у Црној Гори), др Бранислава Маровића (Економска штета у раду Црногорске народне скупштине 1906-1914), проф. др Михаила Војводића (Сијељно-политичке теме на засједањима народних скупштина Црне Горе и Србије 1906. године), мр Саше Кнежевића (Стварање Антане и Црна Гора - рефлексије у јавносјти и Скупштини), проф. др Драгољуба Живојиновића (Савезници - Русија, Француска, Британија - и Црна Гора у јулској кризи 1914), проф. др Богумила Храбака (Подгоричка скупштина и државе њених посланика у Привременом народном представништву) и проф. др Гавра Перазића (Паралеле између изборних система за Црногорску народну скупштину и Подгоричку скупштину са становништвом правне науке).

Иако су били најављени, на Округлом столу нијесу учествовали: др Љиљана Алексић - Пековић и мр Дубравка Стојановић. Тиме је, с обзиром на интересантност назива њихових пријављених саопштења (Парламентаризам у Црној Гори у виђењу француске и италијанске дипломатије; Између традиционалне културе и парламентарних

инситуција Србије 1903-1914 - могући модели раних парламентаризама на Балкану) пропуштена прилика за још цјеловитије сагледавање основне теме скупа.

Ипак, према општој оцјени учесника, садржај поднијетих рефера-та и расправа која је о њима вођена испунили су научна очекивања организатора. Као и књига др Новице Ракочевића, када се објаве ови радови ће представљати добар прилог бољем разумијевању парламентарног живота у Црној Гори и процеса њеног преобрађаја у грађанску државу, односно бити незаобилазни у њиховом даљем изучавању.

Конституисање Народне скупштине представљало је крупан искорак у развоју државног организма Црне Горе, претварању њених поданка у активне политичке субјекте. Мада се око стварног утицаја народног представништва на аутократски начин владања краља Николе још увијек изричу различити судови, само увођење нових институционалних форми у традиционални политички живот земље представљало је значајну новину.

Ријеч је, dakле, о једном сложеном и историјски врло значајном процесу који још чека на цјеловитију научну обраду. Она подразумијева освјетљавање свих битних историјских околности, које су условиле увођење парламентарног система у Црној Гори, у равни социјалног, економског, политичког и културног миљеа у коме се он остваривао. То укључује и посматрање основних субјеката који су носили и опредељивали садржај његовог рада - било на нивоу личности или политичких партија, као и боље познавање битних карактеристика основних форми институционалног организовања и облика утицаја на укупне друштвене токове у земљи. Такође комплексном упоредном анализом тек треба одговорити на питање правно-историјске зрелости Црногорске народне скупштине и вриједносних квалитета њеног институционалног механизма у односу на парламентарну праксу и начин рада представничких тијела оновремених, модерних, европских држава.

Због тога нове научне радове у овој области, било у форми ширих истраживачких пројеката или научних скупова, тек треба очекивати.

Послије завршетка Округлог стола учесници су посјетили манастире у Острогу и Дајбабама и Саборну цркву у Никшићу.

Др Радослав РАСПОПОВИЋ